

Biblická hodina – 20.02.2025

Suspírium: „Hospodin obháji svoj ľud, nad svojimi služobníkmi sa zľutuje. Keď uvidí, že ochabuje ruka a že zajatí i slobodní sú v koncoch,...“ (VMojž 32,36)
Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 74: „Nadlho nás, ó, Bože, opúšťaš...“

Modlitba: Ó, Bože náš, uprostred nespravodlivosti a roztrieštenosti sveta všetky tvoje stvorenia vzdychajú a čakajú na vykúpenie a vzkriesenie. Veríme v Ducha Svätého, Ktorý vzdychá a modlí sa za nás, aj keď my sami sa modliť už nevieme. Daj, aby sa rozdelené národy a cirkvi opäť stali jedným a pripravili sa na príchod Tvojho kráľovstva. V mene Ježiša Krista prosíme, aby Tvoje kráľovstvo, Tvoj pokoj a Tvoja spravodlivosť prišli na tento svet, pretože si nám sľúbil, že prídeš k nám, nenecháš nás ako siroty. Veríme v Teba, ale ešte to nevidíme, ale nový deň je už pripravený a svetlo nám už svieti na cestu, i keď kráčame tmou. Nech príde Tvoje kráľovstvo, aby sme putovali nocami a dňami, kým konečne nepríde deň večnosti. Vrúčne Ťa prosíme, priprav nás na toto veľké stretnutie. Varuj nás a prikry Svojím Slovom našu chabú myseľ. Vybuduj v nás Svoj chrám prostredníctvom prítomnosti Ducha Svätého, aby v tejto komunite bolo možné vidieť a zažiť požehnanie štúdia Biblie, ktoré si nám pripravil iba Ty. V mene Pána Ježiša Krista vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Ezechiela 7. kapitola: „*Opäť mi zaznelo slovo Hospodina: „Ty, človeče: Takto vraví Pán, Hospodin, zemi izraelskej: „Nadišiel koniec, koniec pre všetky štyri strany krajiny. Teraz prišiel koniec pre teba. Pošlem na teba svoj hnev; budem Ťa súdiť podľa tvojich ciest a privodím na teba všetky tvoje ohavnosti. Moje oko sa nezmiluje nad tebou a nebudem mať súcit s tebou, ale privodím na teba trest za tvoje cesty, keďže tvoje ohavnosti sú naďalej uprostred teba. Potom poznáte, že ja som Hospodin.“* Takto vraví Pán, Hospodin: „*Pohroma za pohromou prichádza. Prichádza koniec, koniec prichádza; prebúdz sa proti tebe. Hľa, prichádza tvoj pád, obyvateľ krajiny; nadišiel čas, blízko je deň zdesenia, a nie výskania po vrchoch. Teraz už čoskoro vylejem na teba svoju prchkosť a vyplním na tebe svoj hnev, budem Ťa súdiť podľa tvojich ciest a privodím na teba trest za všetky tvoje ohavnosti. Moje oko sa nezmiluje nad tebou a neušetím Ťa; podľa tvojich ciest uvalím na teba trest, kým tvoje ohavnosti budú uprostred teba. Potom poznáte, že ja som Hospodin, ktorý vás bije. Tu, hľa, je ten deň! Práve prichádza. Prišiel pád! Bezočivosť kvitne, spupnosť klíči. Násilie vyrástlo ako palica bezbožnosti; nikto z nich neostane, nič z ich hojnosti, nič z ich nádhery, nebude v nich vznešenosti. Prichádza čas, blíži sa deň. Nech sa kupujúci neraduje a predávajúci nech netrúchli, lebo na všetko ich bohatstvo prichádza páľčivý hnev. Lebo predavač sa*

nevráti k tomu, čo predal, i keby ostali nažive, lebo páľčivý hnev prichádza na celé ich bohatstvo. Nevráti sa, lebo pre svoju vinu si nikto neudrží život. Zaznela trúba a všetko je pripravené, ale niet nikoho, kto by šiel do boja, lebo môj páľčivý hnev príde na všetko ich bohatstvo. Meč bude vonku, vnútri mor a hlad. Kto bude na poli, zomrie mečom, a toho, kto bude v meste, pohltí hlad a mor. A ak uniknú utečenci, budú na vrchoch ako holubice z údolí: každý z nich zomrie pre svoju vinu. Všetky ruky ochabnú a všetky kolená sa roztečú ako voda. Opášu sa vrecovinou a zastrie ich triaška. Na každej tvári bude zahanbenie, na všetkých hlavách lysina. Svoje striebro vyhádzu na ulice a svoje zlato budú pokladať za nečistotu. Ich striebro a zlato ich nebude môcť zachrániť v deň Hospodinovho hnevu. Nenasýtia sa a svoje vnútornosti nenaplnia, lebo to bolo pohnútkou k ich previneniu. Ozdobné klenoty z neho používali na márnomyseľnosť a urobili si z neho svoje ohavné modly, svoje ošklivosti. Preto som im ho zmenil na nečistotu. A vydám ho do rúk cudzincov ako lup a bezbožným zeme ako korisť, a tí ho znesvätia. Odvrátim od nich svoju tvár; nech znesvätia moje vzácne miesto; vlamači vtrhnú do neho a znesvätia ho. Chystaj reťaz, lebo krajina je plná krvavých rozsudkov a mesto je plné násilia. Potom dovediem najhoršie národy a tie vezmú do vlastníctva ich domy; urobím koniec pýche mnohých a ich svätyne budú znesvätené. Prichádza tieseň. Budú hľadať spásu, ale jej nebude. Pohroma za pohromou bude nasledovať a správa za správou bude prichádzať. Vtedy budú vyhľadávať videnie u proroka, ale zanikne poučenie u kňaza aj rada skúsených starcov. Kráľ bude trúchliť, knieža si oblečie zdesenie a ruky pospolitého ľudu stúpnu strachom. Naložím s nimi podľa ich ciest a budem ich súdiť podľa ich spôsobu súdenia. Potom poznajú, že ja som Hospodin.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Obrazy Ezechielových proroctiev sú výstižné. Poukazujú na skazu Hospodinovu, Ktorý koná pre vinu vlastného ľudu. Sú v koncoch. Žijú na mizine. Prepadnú sa. **1-9. verše:** V roku 597 pred našim letopočtom odvliekli z Izraela nepatrnú hŕstku vedúcich predstaviteľov Božieho ľudu, ale podľa Ezechiela to bola len predohra toho, čo chystá Pán. Prorok, ako oslovený „človeče“ všetky svoje predstavy o milosti si musí dať bokom. To bude koniec všetkého. Tento koniec sa nedá obísť. Bez konca niet. Tento koniec je nezastaviteľný. Ezechiel však znova a znova podčiarkuje úplnú pravdu, že Hospodin nikoho svojvoľne a zaslepene netrestá, a naliehavo prosí už ani nie o zmenu, ale o zmiernenie trestov. Dá sa zmierniť Boží trest? Dá sa zmenšiť hriech človeka, ktorý sa nikdy nenaučil v skutočnosti pokore, ale modloslužba v jeho živote je zjavná a ohavné činy koná na každom kroku v Izraeli i mimo Izraela. Boh už nevie byť milostivý. Boh už nechce byť ľútostivý. Hospodin sa už rozhodol. Nezmiluje sa a neušetrí nikoho: „Tu, hľa, je ten deň!“ To isté zvestoval severnému Izraelu aj samotný Amos: „*Toto mi ukázal*

Pán, Hospodin: Hľa, kôš zrelého ovocia. Povedal: „Čo vidíš, Amos?“ Odpovedal som: „Kôš zrelého ovocia.“ Vtedy mi povedal Hospodin: „Prišiel koniec na môj izraelský ľud, už mu viac neodpustím.“ (Am 8,1-2)

10-13. verše: Ten deň... je veľmi stručný pohľad na Boží súd. Deň Hospodinov. Vždy sa spomína, keď Hospodin zvestuje svoj súd. Deň Boží je súdnym dňom v živote Izraela. To nie je deň prepychu a radosti. Je to deň kvílenia, plaču a žalospevu. Je to deň vyklíčenia Božieho hnevu. Nad nepriateľmi zvíťazí Hospodin. Boh súdi svoj ľud, ktorý je plný hriechu a priestupkov. Pohár sa naplnil. Kalich sa naplnil. Jeho neverný ľud zakúsi Hospodinov hnev. Hospodin tou istou metódou koná ako jeho zhýralý ľud. Ľud Boží použil násilie, to isté ako prostriedok použije i Hospodin. Násilie. Silnejší slabšieho udiera. Veľkí malých zaneviera. Mohutní bezvládných zanecháva. To isté koná i Hospodin s Izraelom. Božím prútom nenávisti bude násilné poníženie Izraela. Ten stav, ktorý pretrváva v Izraeli, bude Božím meradlom v živote Izraela. Ten priebeh udalostí, ktorý pretrváva v živote Izraela, ten bude skazou pre celý národ Hospodinov. Všetko so všetkým súvisí, a túto súvislosť zla a stavu Boh veľmi hlboko vryje do pamäti vyvoleného ľudu. Súvislosti – zlé i dobré, sú znakom toho, že Boh koná. Jeho súd sa naplní. Jeho skaza bude obrovská. Jeho hnev sa nerozplynie, ale bude konať tam, kde sa nič nezmenilo. Človeče, vzchop sa! Človeče, svojou myslou pochop, že čo robíš a čo nerobíš, súvislosť medzi pretrvávajúcim stavom v spoločnosti a zlobou je obrovský, veď čo si zasial, to budeš i žať. To bohatstvo, o ktorom reční skrze proroka Hospodin to nie sú statky-zmätky, ako o tom pojednáva Jozef Gregor Tajovský, vo svojej divadelnej hre, ale množstvo ľudí, ktoré bude odvedené do Babylonu. Kým človek vidí pred sebou vidinu majetku, pre Boha je bohatstvom človek jeho telo, jeho duša. Hospodin varuje, že nie prostriedky ako bohatstvo budú odnímané, ale ľudské zdroje budú odvedené.

14-22. verše: Katastrofa sa nedá zastaviť. Všetko sa rúti do záhuby. Tieto obrazy sú hrôzostrašné, ale pravdivé a my vieme, že sa naplnili. Ľud Boží všetko prežil na vlastnej koži. Izrael spreneveril svoje bohatstvo, svoje šperky, svoje poklady a svojou neverou vo forme modloslužby ukázal celému svetu, že je hrdý iba na seba a nie na Svojho Vykupiteľa, preto ho zastihne Boží súd. Všetko čo mal, získal a dostal od Otca nebies, z toho si odlial iba modlu, pred ktorou pokľakol a slúžil jej. Hospodin práve preto svoje vyvolené mesto, výdobytok nebies na zemi nechá a dá zničiť, zrovnať zo zemou a spustošiť, do takej miery, že už nikdy na to miesto nikto nevkróčí. Zhanobenie a zneuctenie svätého mesta, to je kľúčové u Ezechiela a hlavne v tejto kapitole.

23-27. verše: Anarchia, rozvrat, krviprelievanie, masaker bude z vyvolenej zeme oplývajúcej medom a mliekom. Oficiálni radcovia ľudu sa vytratili. Nenachádzajú ich, veď zanechali Predivného Radcu, Ktorý sa ich stále ujal a pomohol. Kde je Hospodin? Darmo, márne, nadarmo. Boh je neprítomný.

Všetko, čo bolo sľúbené, je minulosťou. Ľud nie je slobodný a opiera sa iba o bojovníkov. Kto o nich zabojuje? Kto o nich bude mať záujem, ak nie náš Pán?

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 12. kapitola 13-21.veršov: *„Ktosi zo zástupu mu povedal: „Učiteľ, povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou rozdelil o dedičstvo.“ On mu odpovedal: „Človeče, kto ma ustanovil za sudcu alebo rozhodcu medzi vami?“ A pokračoval: „Dajte pozor a vyvarujte sa akejkoľvek chamtivosti po nadbytku! Lebo život človeka nezávisí od jeho majetku a hojnosti.“ A potom im povedal toto podobenstvo: „Istému boháčovi prinieslo pole hojnú úrodu. Rozmýšľal a hovoril si: „Čo urobím? Veď nemám kam pozvážať úrodu.“ Potom si povedal: „Urobím toto: Zrúcam svoje sýpky a postavím väčšie. Tam potom uloží všetko obilie i svoj majetok a povie si: Duša, máš veľa majetku na mnoho rokov. Odpočívaj, jedz, pi a vesel sa!“ Ale Boh mu povedal: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú o tvoj život a komu ostane to, čo si nahonobil?“ Tak bude s každým, kto zhrňa poklady pre seba, a nie je bohatý v Bohu.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Všetko sa točí okolo pozemského dedičstva. Žiadosť, ktorú anonymná osoba v dave predkladá Majstrovi, je akoby i dnešnou žiadosťou. Hovorí o potrebe pozemských vecí, len pre ľudské blaho. Majster, teda Učiteľ! Už z príhovoru je jasné, že Ježiš nemá a nechce mať s touto „bratovražednou vojnou“ nič spoločné. Učítelia nie sú sudcovia, ale vykladači Božieho Slova. Počas histórie Izraela všetky právne prípady riešili starší, ktorí stáli pri bráne. Ježiš nie je sudcom, aspoň nie pokiaľ ide o pozemské dedičstvo. Neprišiel deliť a rozdeľovať bohatstvo, ale sústrediť sa na skutočné dedičstvo. Ježiš takmer cituje starozákonný úryvok zo života Mojžiša: *„Ale on odpovedal: „Kto ňa určil za dozorcú a sudcu nad nami?““ (IIMojž 2,14)* Dokonca aj Starý zákon hovorí o delení a dedení dedičstva veľmi stručne, keďže vo všetkých spoločnostiach sa kladie dôraz na to, aby sa dedičstvo zveľaďovalo a netrieštilo. O čo tu ide? V knihe Mojžišovej sa dočítame viac o dedení po dcérach ako o delení majetku: *„Izraelitom povedz: „Ak niekto zomrie a nezanechá syna, preneste dedičstvo po ňom na jeho dcéru. Ak nemá ani dcéru, dedičstvo po ňom dáte jeho bratom. Ak však nemá ani bratov, dedičstvo po ňom dáte bratom jeho otca. Keby jeho otec bratov nemal, dedičstvo po ňom dáte jeho najbližšiemu príbuznému z jeho rodu; ten ho dostane do vlastníctva.““ (IVMojž 27,8-11).* Na ďalšom mieste je na mieste aj prosba Celofchádových dcér. (viď IVMojž 36,7-9). Brat v inkognito, ktorý sa uchádza o majetok, môže byť mladší, keďže prvorodený syn zdedil dvojnásobný podiel, ako hovorí Písmo: *„Syna nemilovanej však uzná za prvorodeného a dá mu dvojnásobný podiel zo všetkého, čo má, lebo je prvotinou jeho sily. Jemu patrí právo prvorodenstva.“ (VMojž 21,17)* Tu teda mladší brat žiada

prvorodeného brata, aby s ním rozdelil dedičstvo. Ježiš hovorí k celému zástupu všeobecnou definíciou a kladie veľký dôraz na chamtivosť. To, že niekto bojuje o bohatstvo, naznačuje, že sa dá niečo získať. Ich rodičia určite kúpali súrodencov v mlieku a masle. Je to veľké pokušenie, pretože pri delení majetku človek spozná pravú tvár brata. Ľudská fantázia je neobmedzená a mnohí môžu zájsť príliš ďaleko, pokiaľ ide o dedičstvo, ako píše apoštol Pavol mladému Timotejovi: *„Vedť koreňom všetkého zla je láska k peniazom. Z túžby po nich niektorí zblúdili z cesty viery a spôsobili si mnoho bolesti.“ (ITim 6, 10)* Chamtivý a prospechársky životný štýl: Zdieľajte so mnou všetko, dajte mi všetko, čo mi patrí. To bola i žiadosť márnokratného syna. (viď. Lk 15) Bohatstvo, o ktorom nemá cenu polemizovať. Najvyšším vrcholom hlúposti je chamtivosť. Nakoniec prichádza aplikované podobenstvo, s ktorým Učiteľ zostupuje k zástupu. Podobenstvo hovorí o boháčovi, ktorý mal veľký nadbytok. Tento výnos bol taký obrovský, že nemal dostatok úložného priestoru. Jeho sýpky sa ukázali ako malé, pretože bohatstvo sa nerovná bezstarostnému životu. Musíme sa starať o to, čo už "je", a hlavne, čo sme dostali. Často len vidíme, že ten druhý je zaplavený bohatstvom, ale nikto neberie do úvahy bolesti hlavy, ktoré mu to môže spôsobiť. Starostlivé skladovanie si vyžaduje úsilie. Práve počas týchto veľkých požehnaní sa z bohatých stávajú blázni. Otázka „Čo urobím?“ je na mieste. Otázky sú opodstatnené, ale odpovede sú často chabé. Ako môžem byť užitočný? Ako sa môžem cítiť dobre, a nielen bezpečne? Bohatstvo je Božia príležitosť deliť sa, rozdávať, deliť sa o všetko, čo máme k dispozícii. Pozemské statky a dobre zásobený život sú cenné iba vtedy, ak sa nehromadia na sebecké účely, ale rozdávať sa. Rozdávať je výsadou bohatých. Dávno sa to prejavilo napríklad v postojoch šľachtických rodov k svojmu ľudu. Andrassyovci boli patrónmi Horného Gemera, financovali napríklad kúpu a inštaláciu organu rožňavského reformovaného kostola. Zemplínski šľachtici Lónyaiovci, medzi ktorými bol aj poslanec uhorského snemu, financovali v roku 1836 rekonštrukciu kostola reformovanej cirkvi v Drahňove. Slúžili tým, čo mali a hlavne, čo dostali. Boli bohobojní. Poskytli ľudu a povzniesli národ. V podobenstve otázka „Čo urobím?“ však nemá za následok striedmosť, ale hromadenie. Odráža dnešné pomery, keď „viac“ sa ešte väčšmi hromadí. Treba viac. Treba rýchlo zbohatnúť. V tomto podobenstve je zahrnutý každý stupeň megalománie: „moje stodoly, moje obilie a môj majetok.“ Ja, ja, ja. Bohatý muž bol svojím bohatstvom zjavne opojený. Boháč bol evidentne úplne vedľa a celkom mimo. Boháč sa skoro zbláznil, stratil sa vo všetkom, čo mal a zabudol, že prichádza moment v živote človeka, kedy všetko, ale úplne všetko môže stratiť. Ani majetný človek nie je pánom vlastného života. Hovoril svojej duši, ktorej strážcom a ochrancom je nebeský Otec. Povzbudzoval sa, uisťoval sa, presviedčal sa, že všetko bude v poriadku. Takmer sám napísal strany do knihy života a prestal počítať dni. Arogantné a sebecké „ja“, ktoré nevníma realitu. Chamtivé „ja“, ktoré vraví: všetko je v poriadku. Aká oslnivá

dôvera: Odpočívaj, jedz a pi. Ale po veľkom ľudskom monológu prehovorí Boh. Táto vybudovaná ríša sa rúca vo svojich základoch, pretože ostávalo už len žiť, ale životodarného a udržiavajúceho Boha sa na život nepýtali. Všetko do seba zapadlo, až na dušu bohatého. Plán bol dobrý, projekt zrealizovaný, všetko dotiahnuté do konca, no bohatý si zrazu uvedomil, že za bohatstvom, ktoré si dlhé roky odkladal, nerozhodovalo ľudské slovo, ale vôľa Pána. Všetko sa stáva bezcenným a bezvýznamným, keď sa človek stratí v tom, čo získal. „Aj dnes...“ prehovorí Pán. Hodnota v Božích očiach nie je to, čo bohatstvo v očiach človeka. Bohatý človek podľa Pána lipne len na Ňom, nehľadá iného Radcu, lebo iba On je Predivný, lebo On vládne nad svetmi, Jeho právom nie je pozemská hodnota, ale poklad, ktorý je rezervovaný v nebi. „Pán je môj podiel!“ – takto hovorí žalmista. Všetka tá hlúposť, ktorá tvrdí, že Boh neexistuje, je zrazu na mieste. On prichádza a žiada si, čo mu patrí, živá duša sa vracia k svojmu Pánovi, svojmu Stvoriteľovi, a čo bude potom s tým, čo sme nahromadili. Boh berie všetko späť, aby človek si uvedomil, nič mu nepatrí, všetko dostal do daru. Slovo „blázon“ vyjadruje jednoznačne postoj boháča k vlastnému nadbytku. Budeš mať poklad v nebi, drahý brat a milá sestra? Počítame s Hospodinom, keď realizujeme svoje plány? Vybrali sme si dobrý, lepší a najlepší podiel zo a do života, časť, ktorú nám nikto neodníme. Si zaviazaný a zviazaná pozemským veciam? Máš nebeské občianstvo? Máš poklad v nebi? Rozdeľuj z toho, čo si dostal/-a a nechaj nech Pán vládne. Rozširuj požehnania Pánovho kráľovstva. Normálny život je ten, v ktorom človek nič neľutuje, neriadi sa iným, iba Pánovou vôľou, život hodný staroby je život s mierou, a ten jedine Hospodin pozná. Spoliehaj sa na Pána, nevynechávaj ho zo svojich výpočtov, ako učí Písmo Sväté: *„Ak budeš naozaj počúvať hlas Hospodina, svojho Boha, zachovávať a uskutočňovať všetky jeho príkazy, ktoré ti dnes dávam, Hospodin, tvoj Boh, ťa vyvýši nad všetky národy zeme. Keď budeš poslúchať slovo Hospodina, svojho Boha, spočinú na tebe všetky tieto požehnania a budú ťa sprevádzať. Požehnaný budeš v meste a požehnaný budeš na poli. Požehnaný bude plod tvojho života, plodiny tvojej zeme, plod tvojho dobytku, mláďatá tvojich zvierat a prírastky tvojho stáda. Požehnaný bude tvoj kôš i tvoje koryto. Požehnaný budeš, keď budeš vchádzať a požehnaný budeš, keď budeš vychádzať.“* (VMojž 28,1-6) S Ním, iba po Jeho boku sme a budeme požehnaní.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu. Modlitba Pánova

Požehnanie: „Či sa Boh nezastane svojich vyvolených, ktorí k nemu volajú dňom i nocou? Vari bude meškať s pomocou pre nich?“ (Lk 18,7) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 319: „Len na Boha spolieham sa,...“